

نظم طبیعی و قانونی

در

جهان

احمد آیزد پرست
و کیل دادگستری

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

موجودیت اشیا در جهان از جماد و نبات و حیوان بمعنای ادامه نظم و ترتیب در اجزای وجود آنهاست : یک قطعه ذغال سنگ تاوقتی که ذرات آن، چنانکه طبیعت ذغال سنگ اقتضا دارد، بهم پیوسته است، بموجودیت خود ادامه می دهد، ولی همینکه در کوره آتش افکنده شد و ذرات آن وضع خاص خود را از دست داد و تبدیل بخاکستر گردید، آن وقت موجودیت ذغال سنگ هم پایان می یابد؛ یک درخت تاوقتی که ریشه آن در خاک است و از آب و زمین ارتزاق می کند و با شاخه ها و برگ های خود از هوا و آفتاب به ره می گیرد، با سرسبزی موجودیت خود را نشان می دهد، ولی همینکه تبرهیزم شکن تنہ و ریشه آنرا

از هم جدا کند، چون نظم و ترتیب در اجزای درخت بهم می‌خورد، موجودیت آنهم خاتمه می‌پذیرد.

انسان نیز چنین است و موجودیت او تا وقتی که دستگاههای دقیق و شکر ظاهری و باطنی پیکر او بخوبی کار می‌کنند و نظم و ترتیب در کار آنها برقرار است، زنده و آماده برای ترقی و تکامل است. ولی اگر مانع نظم و ترتیب کار دستگاهها را مختل کند، اگر اختلال متوجه فرمتهای اساسی مانند مغز و قلب باشد، مرگ فوراً بسراغ او می‌آید و اگر ناهم‌آهنگی متوجه دستگاههای تکمیلی مانند بینایی و شنوایی او شود، خود آن دستگاهها از کار باز می‌ماند و موجودیت آنها قطع می‌گردد.

این چنین نظم طبیعی موجود در اشیار احکام‌ما «تکوینی» و نوع دیگر از نظم ناشی از وضع قوانین و اجرای احکام را «تدوینی» نامیده‌اند.

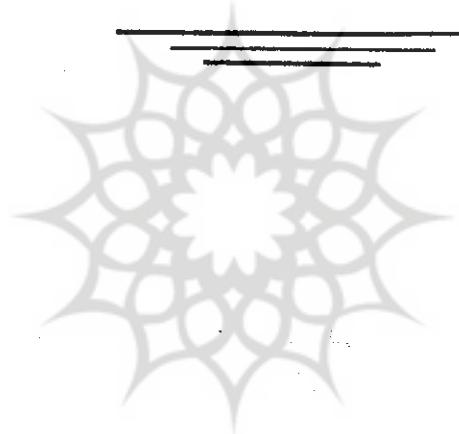
نظم تدوینی هنگامی محقق می‌گردد که موجودیت قوانین چه اجتماعی و چه اقتصادی و الزام‌آور بودن احکام چه قضایی و چه اداری، سرچشم‌های جز منطق واستدلال کلی و مطلق نداشته باشد. نظم واقعی در روابط جهانی ملل و در روابط داخلی هر یک از ملت‌هارا هنگامی خود انسان تایید می‌کند که این نظم از مصالح حقیقی ملت‌ها سرچشیده گرفته باشد.

سیر تکامل دانش در جهان اسلام که با تلاش بیدریغ اندیشمندان پرتوان ما تحقق یافت، بر اثر پیروی از چنین اصلی بوده است. و در اینجا بی‌مناسب نیست که بعنوان مثال یادی از یکی از این گونه شخصیت‌های بزرگ بشود:

او مرحوم میرزا ابوالحسن مشکینی استاد و فقیه بزرگ نجف

بود که در حوزه درس بدون آنکه کوچکترین التفاوتی بسیر تکامل علوم را فکار مغرب زمین داشته باشد، با روشن تحلیل و تجزیه هر موضوع مشکل را به موضوعات آسان بر می‌گردانید و طریقه حل مسائل دشوار را با

بر گرداندن آنها بقضا یای ساده معمول می‌داشت. و شاهد این حقیقت تعلیقات مختصر استاد بر کتاب کفایه است که در آن می‌توان نمونه‌ای از روشهای عالماهه و منطقی متفکران بزرگ ما که به حق‌آمایه افتخار و سرفرازی بوده‌اند، با روشنی دریافت نمود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی